

Az aláírás

A grafológia egy logikus rendszer, mely az íráselemek vizsgálatán, azok strukturált elemzésén alapul. Minden egységnek megvan a maga szerepe, de nem működtethető e rendszer „szótárszerűen”. Mindig megerősítő jelek figyelembevételével, a grafológiai jegyek egyéni kombinációiból építkezik a grafológus.

Az íráselemzéssel foglalkozó szakember mindig a tanult formához viszonyít, az attól való eltérésekből tud következtetéseket levonni.

Az aláírás a grafológiában a legteljesebb énkép megjelenése. Grafológus számára mindig csak szövegtömbbel együtt adhat megbízható információt, tehát egy aláírásból soha nem állíthatunk fel személyiségképet. Viszont, ha hiányzik egy írásmintáról az aláírás, szintén nehéz helyzetbe kerülhet a szakember.

Az aláírást is nagyon sokféle szempont alapján vizsgáljuk: megnézzük részeit, azok arányát, kidolgozottságát, méretét. Vizsgáljuk a szövegtől és a lapszélektől való távolságát, függőleges és vízszintes irányban egyaránt.

Az aláírás részei: titulus, vezetéknév, keresztnév, paráf (minden vonaltöbbslet, ami kiegészíti az aláírást).

Kiragadva néhány példát: ha az aláírás betűi jelentősen nagyobbak, mint a szövegben előforduló betűk, úgy határozott fellépésre, magabiztosságra következtethetünk, esetleg valamely belső probléma palástolására, annak leplezésére. Ha ezen aláírás jelentősen díszített is, ott a nagyképűség, a narcizmus gyanúja is fenn állhat. Díszítésnek tekinthető a már említett paráf megléte is, amely szervesen nem része az aláírásnak, de létezhet, mert sokan fontosnak tartják nevük pluszvonallal történő kiemelését.

Ellenkező esetben – tehát ha az aláírás betűi apróbbak a szövegétől –, úgy a kisebbségi érzés, a határozatlanság, az önbizalomhiány jeleit láthatjuk.

dr. Szöllőssy-Csoma Enikő
grafológus szakértő
grafologus@vnet.hu